

- मध्याह्निक (von मध्य + अह्न) m. N. pr. eines buddhistischen Arhant's HIOUEN-THSANG I, 149. 168. WASSILJEV 35. 39. 43. 223. SCHIEFNER, Lebensb. 290 (60). KÖPPEN I, 143. 189. fgg.
- मध्याह्निकेसर (मध्य + अ + के) Citrone RATNĀKARA in NIGH. PR.
- मध्याह्न (मध्य + अ + ह्न) Padap. adj. nach Śi. अस्माकं अयो यशसो च मध्ये अवस्थितिं कामयमानाः; vielleicht Vermittler oder Vermittlung suchend: मित्रायुवो न पूर्णतिं सुशिक्षिता मध्याह्न उप शितसि यज्ञैः RV. 1, 173, 10.
- मध्याह्न (मध्य + अ) N. pr. einer Localität Verz. d. Oxf. H. 248, a, 5. तीर्थ 84, a, 1.
- मध्याह्न (मध्य + अ) n. die Mitte der Regenzeit ÇĀṆKH. Br. 1, 3. Çr. 3, 5, 5. 7. GRHJ. 3, 13. 5, 10. ĀÇV. Çr. 2, 3, 9. PĀR. GRHJ. 3, 3.
- मध्याह्न (मध्य + अ) Grewia asiatica Lin. DHANV. in NIGH. PR.
- मध्याह्नारिणीलिपि f. eine best. Schriftart LALIT. 122. अध्याहारिणी ed. Calc. 144, 9.
- मध्याह्न (मध्य + अ) m. Mittag P. 2, 4, 29. AK. 1, 1, 3, 3. H. 139. M. 7, 216. HARIV. 7071. R. 1, 62, 1. SUÇR. 1, 21, 5. MĀKĪH. 119, 19. MĀLAV. 24, 2. VARĀH. BRH. S. 39, 3. KATHĀS. 42, 98. 70, 59. DHĪRTAS. 73, 18. LĀ. (II) 5, 2, 9. 10. 14, 5. 87, 17. काल KATHĀS. 69, 150. वेला PAÑĀT. 10, 5. समय 53, 3. 81, 19. सवन KATHĀS. 69, 167. कृत्य Verz. d. Oxf. H. 83, a, 38. स्नान-विधि. संध्योपासन Verz. d. B. H. 1022. संध्याविधि-1033.
- मध्योद्गम (मध्य, loc. von मध्य, + गम) adv. in der (die) Gaṅgā P. 2, 1, 18, Sch.
- मध्यगुरु (म + गुरु) adj. P. 6, 3, 11. wohl in der Mitte eine lange Silbe enthaltend; vgl. अन्तेगुरु.
- मध्योज्योतिस् (म + ज्यो) adj.; so heisst die Trishṭubh, in welcher ein Pada von 8 zwischen zweien von 12 Silben steht, RV. PRĀT. 16, 46. Verz. d. B. H. 100, 14. Ind. St. 8, 230. fgg. = पिपीलिकमध्या 90.
- मध्येनगरम् (म + नगर) adv. innerhalb einer Stadt RĀGĀ-TAR. 3, 361.
- मध्येनदि (म + नदी) adv. im Fluss, in den Fluss KATHĀS. 72, 344.
- मध्येषष्ठम् (म + षष्ठ) adv. auf dem Rücken: कमठपतिना म स (शेषः) सदा च धार्यते Spr. 2763.
- मध्यमध्यमाङ्गुलिकर्पूरम् (म + म - कर्पूर) adv. zwischen Mittelfinger und Ellbogen H. 599.
- मध्यमार्गम् (म + मार्ग) adv. auf dem Wege VID. 186.
- मध्यवारि (म + वा) adv. in's —, unter's Wasser VID. 234.
- मध्येत्रिन्ध्याद्वि (म + विन्ध्याद्वी) adv. in den Wäldern des Vin-dhja-Gebirges KĀÇKH. 12, 16 (s. u. पक्काण).
- मध्यसभम् (म + सभा) adv. in der Versammlung, in der Gesellschaft, vor Allen RĀGĀ-TAR. 3, 334. NAIGH. 6, 76.
- मध्यादात (मध्य + उ) adj. auf der mittleren Silbe den Udātta habend VS. PRĀT. 1, 149. Ind. St. 4, 132. 366. fg. Schol. zu P. 6, 1, 194.
- मध m. N. pr. des Gründers der Secte Mādhva WILSON, Sel. Works I, 140. 149. गुरु Verz. d. Oxf. H. 283, b, No. 669. मध्याचार्य WILSON, Sel. Works I, 29. 34. 139. fgg. 167. MACK. Coll. I, 13. Verz. d. B. H. No. 1043. BURNOUR in BHĀG. P. I, LXII, N. Sein eigentlicher Name ist Ānandatīrtha Bhagavatpāda HALL 94 u. s. w.
- मधक (von मधु) m. Biene ABH. Br. 6, 5 in Ind St. 1, 40.
- मधल (मधु + 3. अल) adj. honiggelbe Augen habend MBh. 3, 2038. Agni

3, 14216.

मधगुरु s. u. मध.

मधद (मधु + 2. द) adj. Süßes essend RV. 1, 164, 22. KATHOP. 4, 5.

मधमुखभङ्ग (मध + मुख-भङ्ग) m. das Zerschlagen des Gesichts des Madhva, Titel einer Schrift HALL 114.

मधमुखमर्दन (मध + मुख-म) n. dass. ebend.

मधर्णस् (मधु + अ) adj. süße Wellen führend: नदी RV. 1, 62, 6.

मधल m. = मधुवार Zecherei ÇABDAK. im ÇKDR.

मधविधंसन (मध + वि) n. das Zerschmettern des Madhva, Titel einer Schrift HALL 114.

मधशास्त्र (मध + शा) n. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 620.

मधुष्टोला (मधु + अ) f. Honigklumpen KĀṬH. 37, 14 in Ind. St. 3, 466.

— Vgl. मधुष्टोला.

मधस् (von मधु), स्पति nach Honig u. s. w. Verlangen haben SIDDH. K. zu P. 7, 1, 51. — Vgl. मधुस्.

मध्याचार्य s. u. मध.

मध्याचार्यविज्ञप (म + वि) m. Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 93.

मध्याधार (मधु + धा) m. Wachs BUĀVAPR. in NIGH. PR.

मध्यापात (मधु + धा) m. das Stürzen auf Honig: तो विपास्वादः sprichwörtlich so v. a. nach Honig greifen und Gift zu schmecken bekommen M. 11, 9. Hiernach ist मध्यापात 1. zu streichen.

मधाम (मधु + आम) m. eine Mango-Art, = वङ्गरसाल RĀGĀN. im ÇKDR. u. dem letzten Worte.

मधालु (मधु + आ) n. ein Gewächs mit süßer Knolle (Caladium) RĀGĀV. im ÇKDR. क n. dass. TRIK. 2, 4, 34. ÇABDAK. im ÇKDR. SUÇR. 1, 223, 3.

मध्यावास (मधु + आ) m. der Mangobaum RĀGĀN. in NIGH. PR.

मध्याशिन (मधु + आ) adj. Süßigkeit genießend KĀṬH. Çr. 5, 2, 21.

मध्यासव (मधु + आ) m. ein aus Honig bereitetes berauschendes Getränk AK. 2, 10, 41. TRIK. 2, 10, 15. H. 904. HALĀJ. 2, 174. क्षीव MBh. 3, 2327. R. 5, 12, 42. SUÇR. 1, 190, 8.

मध्यासवनिक (von मधु + आसवन) m. ein Bereiter berauschender Getränke ÇABDAM. im ÇKDR.

मध्याहुति (मधु + आ) f. eine aus Süßigkeiten bestehende Opfergabe: ये त्वा जुह्वति वै दिवेभ्यः MBh. 13, 4863.

मध्याज्ञा f. ein berauschendes Getränk ÇKDR. und WILSON nach H. 903, wo die Calc. Ausg. fehlerhaft कापिशमध्याज्ञा st. कापिशमब्ध्याज्ञा (कापिश n. und अ f.) liest.

मन्, मनुते DHĀTUP. 30, 9. मन्वते (RV. 10, 2, 5), मन्वहे, मन्महे (NAIGH. 3, 19), मन्वते, मन्वै, मनुताम्, मन्वान्, अमन्महि, अमन्वत, मन्वत und मन्वत 3. pl.; मन्वते DHĀTUP. 26, 67. NAIGH. 2, 6 (कात्तिकर्मन्). 3, 14 (अर्चति-कर्मन्). ep. auch act.; मन्ति VOP. in DHĀTUP. 34, 36. ved. मन्, मन्महे (NAIGH. 3, 19), मनान्, मनत्त; मंसि, मंसते, मंसते, अमन्स्त, अमन्स्याम् (P. 8, 2, 26 Sch.), मन्स्याम्, अमन्सत 3. sg.; मंसते, मन्सीमहि, मन्सीष्टास्, मन्सीष्ट, (अनु) अमन्साताम् 3. du., (अनु) मन्सीरत 3. pl.; मंसि, मन्सीय (wegen des Metrums); मन्स्यते (KĀR. 4. 8 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10), मन्स्यति ep., मन्स्ये ved.; मने, मनिरि; मन्य und मन्त्य; मन्तवे, मन्तवै; partic. मतः Ausfall des n P. 6, 4, 37. fg. — 1) meinen, glauben, sich einbilden, sich vorstellen, vermuthen, dafürhalten: यन्न मन् इति मन्यसे RV. 8, 82, 5. य